

Församlingen i den sista tiden och dess uppdrag

Studium nr 13

Suzanne Gundler 2018

Sjundedagsadventisterna tror att:

Globalt och i alla tider består församlingen av alla som uppriktigt tror på Jesus. Men i den sista tiden när många lämnar tron på Gud finns det ändå en rest av troende som har kallats att hålla Guds bud och bevara tron på Jesus. Denna rest av troende förkunnar att tiden för domen är inne, att Jesus kan rädda och att han snart kommer tillbaka. Denna förkunnelse beskrivs i de tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken 14 och inträffar samtidigt som en rättegång pågår i himlen och leder till omvändelse och reformation på jorden. Varje troende har kallats att personligen delta i att sprida budskapet över hela världen.

Källa:

- Dan 7:9-14
- Jes 1:9; 11:11
- Jer 23:3
- Mik 2:12
- 2 Kor 5:10
- 1 Pet 1:16-19; 4:17
- 2 Pet 3:10-14
- Jud 3, 14
- Upp 12:17; 14:6-12; 18:1-4

Det stora avfallet

Den första kristna församlingen förföljdes av judarna och deras ledare. Den förföljdes sedan även av det hedniska Rom.

Både Jesus och Paulus varnade för att ett avfall skulle ske inom själva församlingen innan Jesus skulle komma tillbaka (Matt 24:4,10-11,24; Apg 20:29,30).

Laglöshetens människa

När församlingen tappade sin första kärlek (Upp 2:4) förlorade den sin rena lära, sin höga moral och de osynliga band som genom den Helige Ande band dem samman. Dess ledare styrdes av längtan efter popularitet och ökad makt. De fick alltmer makt inom de lokala församlingarna och därefter över många församlingar och större områden.

Den Helige Andes direkta ledning i de lokala församlingarna ersattes av kyrkans auktoritet genom en enda biskop som krävde lydnad av alla kristna. En prästerlig hierarki utvecklades som styrde istället för att tjäna, och som trängde sig emellan den troende och hans frälsare.

Medan individens och den lokala församlingens betydelse minskade upphöjdes biskopen i Rom, med kejsarens hjälp, till kristenhetens överste ledare, med auktoritet över alla andra ledare inom den kristna kyrkan.

Kristendomens popularitet, under påvens ledning, bidrog till att avfallet ökade. Människor som inte var omvända kom in i kyrkan och tog med sig sina hedniska traditioner och riter, sin hedniska tro, sina avgudabilder och sina hedniska symboler. Denna kompromiss ledde till att "Laglöshetens människa" steg fram, ett gigantiskt system av falsk kristendom, en blandning av sanning och lögn, som ska fortsätta till Jesus kommer (Apg 20:29,30; 2Tess 1-12; 1Joh 4:1-6).

Den plågade församlingen

När andligheten avtog blev kyrkan alltmer världslig med nära förbindelse med den politiska makten. Kyrka och stat bildade en ohelig allians. Kyrkans ambition var att som universell kyrka styra en universell stat. Detta ideal framfördes av den inflytelserika kyrkofadern Augustinus, och formade den medeltida påvliga teologin.

Kejsare Justinianus I utnämnde biskopen i Rom till överhuvud över alla kristna kyrkor och gav honom rätt att straffa "kättare" (dvs de som inte rättade sig efter kyrkans tro och auktoritet).

När Justinianus 538 e.Kr. befriade Rom från ostrogoterna, som hållit katolska kyrkan tillbaka, kunde påven börja använda sig av de rättigheter han tidigare fått av kejsaren, och öka "Den Heliga Stolens" makt. Då började de 1260 år av förföljelse som bibelns profetior förutsade.

Med hjälp av statens vapenmakt förföljde påven de kristna som inte underkastade sig katolska kyrkan. Många avsade sig sin tro av rädsla. Andra blev förföljda, torterade, brända på bål eller dödade på andra sätt, i "Guds namn". Millioner blev martyrer.

Kyrkans ovilja att ändra och bättra sig ledde fram till reformationen. Katolska kyrkan svarade med motreformationen, och fortsatte sin blodiga kamp mot sina motståndare. Trots det förlorade hon successivt sin makt.

År 1798, 1260 år efter år 538, fick den romerska katolska kyrkan ett dödligt sår av Frankrikes revolutionsregering. På deras order fängslade Napoleon påven i Rom, förklarade att hans politiska styre var avslutat och förde honom som fånge till Frankrike där han avled. Så uppfylldes bibelns profetior (Dan 7:25; 12:7; Upp 2:20-23; 11:2,3; 12:6,14; 13:5).

Reformationen

Katolska kyrkans obibliska doktriner som grundades på tradition, dess obarmhärtig förföljelse av dem som inte underkastade sig dess påbud, korruption inom kyrkan och prästernas andliga förfall var några av de faktorer som gjorde att människor längtade efter reformation.

Några av dess obibliska doktriner är:

- Kyrkans överhuvud är Kristi ställföreträdare.
- Kyrkan och dess överhuvud är ofelbara eftersom de är gudomliga.
- Bikten.
- Kyrkans präster avgör vem som ska förlåtas och förtränger Kristus som överstepräst och medlare i himlen.
- Botgöring.
- Transsubstantiation, då prästen under varje mässa påstås bokstavligen skapa Kristus, sin Skapare, i brödet och vinet, ersätter nattvarden som påminner om Jesu död, en gång för alla.
- Frälsning delvis genom gärningar.

- Själens odödlighet.
- Skärseld, limbo och evig plåga i helvetet.
- Helgondyrkan.
- Avlat (betalning för att slippa straff efter att syndaren fått "absolution") för levande och döda.
- Ingen frälsning utanför katolska kyrkan.
- Ensamrätt att tolka bibeln.
- Mariadyrkan.
- Kyrkotraditionen har auktoritet över bibeln.
- Kyrkans förändring av de tio buden.
- Söndagen ersätter sabbaten som helig vilodag
- Hedniska högtider som blandats med kristna (t.ex. jul, påsk, pingst, Marie-bebådelsedag, Johannes döparens dag)

John Wycliffe, översatte bibeln till engelska på 1300-talet och försökte reformera kyrkan. Han påverkade Luther, Huss, Jerome och många andra.

Martin Luther fick avgörande betydelse för reformationen på 1500-talet. Med fara för sitt liv predikade han frälsning endast genom tro, och bibeln som det enda rättesnöret för den troende.

Många andra reformatorer arbetade huvudsakligen i Europa, Calvin, Cranmer, Zwingli, Knox, Melanchton, Olaus och Laurentius Petri och många andra.

Reformatörerna ansåg att bibeln var det enda rättesnöret för tron och att kyrkans tradition skulle prövas mot skriften.

De ansåg att frälsning bara kommer av tro.

Ingen mänsklig makt kan råda över samvetet, varken kyrkan, påven, kyrkofäder, kungar, lärda män eller mänskliga föreskrifter – bara Gud.

Nästan alla reformatörerna identifierade påvemakten med "Laglöshetens människa", laglöshetens hemlighet" och "det lilla hornet" i Daniels bok, den makt som skulle förfölja Guds sanna folk under 1260 år, innan Jesus kommer tillbaka (2Tess 2:2-4; Dan 7:8,20-25; 8:9-12).

Reformationen stagnerar

Reformationen bröt påvens fullkomliga makt över den kristna kyrkan. Den återupprättade många av bibelns sanningar, men det fanns fortfarande mycket att upptäcka och reformera. Istället för att utvecklas stagnerade protestantismen i formalism och teologi.

Man nöjde sig med att fokusera på reformatörernas ord och åsikter, när man borde ha fortsatt studera bibeln och reformera kyrkan. Man skapade sina egna protestantiska dogmer, ritualer och traditioner.

Reformationens låga slocknade och de protestantiska samfunden blev kalla och formella, själva i behov av reformation. Stridigheter uppstod mellan samfund.

Kvinnan och draken

I Uppenbarelseboken kap 12 beskrivs Guds församling som en kvinna i rena kläder. Hon föder en son som är Kristus. När draken, djävulen inte kan komma åt honom förföljer han kvinnan.

När Gud räddat kvinnan undan drakens 1260 år långa förföljelse, som slutade 1798, övergick draken till att fokusera sina attacker på "de övriga av hennes barn/säd" (FB, 1917), "hennes andra barn" (B2000), "the remnant of her seed" (KJV) som kallats av Gud att fortsätta den reformation som avstannat (Upp 14:14-17).

Återstoden (the remnant)

Det grekiska ordet "loipoi" i Upp 14:17 som översatts med övriga/andra/ remnant, avser en återstod, den rest som är kvar av den stora delen, som en stuvbit från en tygrulle.

I början av 1800-talet började troende i olika samfund längta efter reformation. De studerade bibeln, dess tidstecken och profetior och kom fram till att Jesus skulle komma tillbaka 1844. De förkunnade denna glädjande nyhet, men blev besvikna när samfunden avvisade nyheten och Jesus sedan inte kom som väntat. På grund av missräkningen lämnade många rörelsen, men en grupp uthålliga fortsatte verket.

Återstodens kännetecken

Johannes beskriver återstodens tydliga kännetecken. Dessa kännetecken identifierar Guds folk den allra sista tiden:

- De har Jesu tro (Upp 14:12)
- De håller Guds bud (Upp 12:17; 14:12)
- De har Jesu vittnesbörd, som är Profetians Ande (Upp 12:17; 19:10)
- De håller ut till slutet (Upp 14:12)
- De uppstår efter 1798 (Upp 12:14-17)

Jesu tro

Återstoden har Jesu tro (Upp 14:12).

Att ha Jesu tro (Reformationsbibeln, Åkessons, KJV, YLT, ASV) betyder både att tro på Jesus (FB, B2000, Sv1917, ESV) och att ha en tro som liknar hans.

Återstoden tror att Jesus är Guds Son, den enda Frälsaren, Messias som bibeln talar om. De litar helt på Jesus, älskar honom och lyder honom därför och lägger sina liv i hans händer.

Deras tro omfattar alla bibelns sanningar – de som Jesus trodde på och lärde. De förkunnar evangelium och lyder Jesu missionsbefallning (Upp 14:6, Matt 28:18-20).

Guds bud

Återstoden håller Guds bud (Upp 12:17; 14:12).
Verklig tro på Jesus gör att återstoden följer hans exempel. Eftersom Jesus höll sin Faders bud vill de också göra det (1Joh 2:6; Joh 15:10; Joh 14:15,24; 16:27; Matt 7:21).

Genom den kraft Gud ger uppfyller de kraven Gud ställer. De håller alla de tio buden i Guds oföränderliga morallag, inklusive det fjärde budet, sabbatsbudet (2Mos 20:1-17; Matt 5:17-19; 19:17; Fil 4:13).

Jesu vittnesbörd, Profetians Ande

Återstoden har Jesu vittnesbörd, som är Profetians Ande (Upp 14:17; 19:10)

Jesus var själv en profet (Luk 13:33; Matt 21:11; Joh 6:14; 7:40; Apg 3:22,23; Upp 1:1-3). Johannes identifierar Jesu vittnesbörd med Profetians Ande.

Återstoden leds av Jesus genom profetians gåva.

Andens gåvor ges kontinuerligt genom hela församlingens historia ”tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus” (Ef 4:11-13).

Uthållighet

De har uthållighet och ståndaktighet när det gäller att hålla Guds bud och hålla fast vid Jesu tro (Upp 14:12).

Uthållighet och ståndaktighet visar sig bara under svårigheter och prövningar. Den sista tiden kommer att bli svår med många motgångar, men Gud ger sina trogna kraft att hålla ut tills Jesus kommer och hämtar dem.

De uppstår efter 1798

När Gud räddat kvinnan undan drakens 1260 år långa förföljelse, som slutade 1798, övergick draken till att attackera den lilla återstoden, som således uppstod efter 1798 (Upp 14:14-17).

Många började studera bibeln och dess profetior i början av 1800-talet och insåg att ändens tid kommit. År 1833 började William Miller predika Jesu andra ankomst och Adventrörelsen bildades av troende från många olika samfund. Man studerade bibeln tillsammans och såg fram emot att Jesus skulle komma tillbaka. Ur denna rörelse kom Sjundedagsadventist-samfundet som bildades 1863 i Battle Creek, Michigan.

Återstodens uppdrag

Uppenbarelseboken beskriver återstodens uppdrag. De tre änglarnas budskap (Upp 14:6-12) illustrerar återstodens förkunnelse som leder till evangeliets slutlig återupprättelse.

Dessa tre budskap utgör Guds svar på det överväldigande sataniska bedrägeri som kommer att svepa över världen strax innan Jesus kommer tillbaka (Upp 13:3,8,14-16).

Omedelbart efter Guds sista uppmaning till världen kommer Jesus för att bärga sin skörd av frälsta (Upp 14:14-20).

Den första ängels budskap

Och jag såg en annan ängel flyga högst uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag. Han sade med hög röst: "Frukta Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden, havet och vattenkällorna." Upp 14:6-7

Den första ängeln symboliserar återstoden som:

- förkunnar det eviga evangeliet, samma evangelium som i GT och NT.
- uppmanar till ånger och bättring, att "frukta Gud och ge honom äran". Gud äras när hans barn lyder hans bud, bär frukt och vårdar sina liv och sina kroppar som är den Helige Andes tempel (Joh 15:8; 1Kor 6:19,20; 10:31).
- förkunnar att domen har börjat (se trospunkt 24).

○ uppmanar människor att tillbe Skaparen (istället för vilddjuret och dess bild i Upp 13:3,8,15). Denna tillbedjan sker genom att fira Herrens dag, som Gud satte till minne av skapelsen redan i slutet av skapelseveckan (1Mos 2:2,3). Det är den sjunde dagens sabbat som Gud bekräftar i de tio buden (2Mos 20:8-11).

Ängelns formulering i Upp 14:7 påminner starkt om det fjärde budet.

Förkunnelsen av detta budskap började under samma period då evolutionsteorin fick ett starkt uppsving genom Charles Darwins bok "Arternas ursprung" (1859).

Den andra ängels budskap

Ännu en annan ängel följde efter, och han sade: "Fallet, fallet är det stora Babylon, som har gett alla folk att dricka av sin otukts vredesvin." Upp 14:8

Babylon symboliserar trots mot Gud. Babels torn var centrum för avfall och uppror mot Gud (1Mos 11:1-9). Lucifer var Babylons osynlige kung (Jes 14:4,12-14). Genom hela bibeln illustrerar striden mellan Guds stad Jerusalem och satans stad Babylon, striden mellan gott och ont.

I början av kristendomens historia, när Rom förföljde både judar och kristna, kallades Rom för Babylon i judisk och kristen litteratur. Många tror att Petrus använde Babylon som pseudonym för Rom (1Pet 5:13).

Reformatörerna ansåg kyrkan i Rom vara det andliga Babylon, på grund av dess avfall och sin förföljelse av Guds folk.

I Uppenbarelseboken beskrivs Babylon som en fallen församling, en sköka, en moder med döttrar som liknar henne och också är skökor. Detta religiösa system är globalt. Hon "har gett alla folk att dricka av sin otukts vredesvin". Vinet är hennes falska läror

En församling symboliseras av en kvinna i bibeln. Församlingens enda legitima Herre är Kristus. Babylon har ingått allians med politiska makter, andligt äktenskapsbrott, och beskrivs därför som prostituerad. Hon är drucken av de heligas blod, deras som vägrat underkasta sig hennes auktoritet (Upp 17:2,6).

Katolska kyrkan har avfallit från den rena bibliska tron och det eviga evangeliet om frälsning enbart genom tro på Jesus. Många protestantiska samfund liknar katolska kyrkan mer och mer och närmar sig den både i tro, traditioner och samarbete. De har förkastat den första ängelns budskap, går samman i ekumeniska organisationer och förklarar att "Protesten är över". Denna utveckling accelererar den sista tiden.

Den tredje ängelns budskap

En annan ängel, den tredje, följde dem och sade med stark röst: "Den som tillber vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna eller sin hand, han skall själv få dricka av Guds vredes vin, som oblandat hälls i Guds vredes bägare. Han kommer att plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet.

Röken från deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter. De har ingen ro eller vila vare sig dag eller natt, dessa som tillber vilddjuret och dess bild och tar emot märket med dess namn. I detta visar sig de heligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och tron på Jesus." (Upp 14:9-12)

Den tredje ängelns budskap är den allvarligaste varningen i hela bibeln.

- Vilddjuret är en politisk makt som ingått allians med fallen religion. Vilddjuret beskrivs i Upp 13:1-10, och kallas "Laglöshetens människa" (2Tess 2:2-4) och "det lilla hornet" (Dan 7:8,20-25; 8:9-12).
- Vilddjurets bild är en annan politisk makt som genom sin allians med religiösa samfund skapat en avbild av vilddjuret.
- Vilddjurets märke är ett bevis på lojalitet och underdånighet för vilddjuret.

Tecknet på lojalitet mot Gud är att man håller hans bud, framförallt sabbatsbudet. Söndagsfirande är beviset på att man erkänner katolska kyrkans auktoritet att ändra Guds bud och följa sina egna traditioner istället. Den tredje ängelns budskap drar uppmärksamheten till detta faktum.

Först när man förstått detta men, ändå väljer att lyda en fallen kyrka som använder sig av politiska påtryckningar har man tagit emot vilddjurets märke, tecknet på uppror mot Gud och hans lag.

Den tredje ängeln beskriver de två grupper som kommer att finnas i slutet av jordens historia, en som underkastar sig vilddjuret och mänsklig religion och en som håller Guds bud och bevarar Jesu tro.

Studera mera

- I hela Bibeln beskrivs Guds trofasta folk som en "rest", "spillra", "skonad skara", "de som är kvar" eller "återstod" av något större. Läs Rom 11:2-6. I vilket andligt klimat uppstår en sådan "rest"? Och vad är kännetecknande för denna "rest"?
- Om församlingen ska representera Jesus för världen måste den vara villig att utföra sitt uppdrag och bära frukt. Matt 21:43; Matt 28:19-20; Joh 15:1-10. Hur når vi ut med evangeliet till våra medmänniskor?

Ytterligare bibelställen om församlingen i den sista tiden och dess uppdrag:

- Upp 12:1-17
- Dan 7:9, 10, 13, 14
- Jes 10:20; 11:11
- Jer 31:7
- Mik 2:12; 4:7
- Esr 9:15
- Sak 8:6

